

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LISTOPAD 2022

Vysoké Žibřidovice

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

jsem rád, že mnohým z vás se mimořádná květinová výzdoba našeho kostela opravdu líbila. Zajímavé bylo také poznat obě autorky této výzdoby při komentovaných prohlídkách. Pro nás na faře to s akcí „Rozkvetlé památky“ nakonec nebylo úplně snadné.

Ukázalo se, že časy, které jsme nabídli k prohlídce a ve kterých byl kostel otevřený (odpoledne od 15 do 17 hodin) sice vyhovovaly nám, ale ne těm, kdo přijeli do Olomouce z větší dálky. Proto jsme nakonec do nástěnky na kostele vyvěsili nabídku, že v době konání této akce kostel na požádání otevřeme i jindy v průběhu dne.

Tak jsme v těchto dnech občas někdo museli všeho nechat a do kostela zaběhnout. Ale zas to mělo tu výhodu, že jsme s návštěvníky pokaždé prohodili aspoň pár slov, protože přišli většinou zrovna v čas oběda, omlouvali se za to – a tím začal rozhovor. Někdy to byla zajímavá setkání. Přišli manželé, kteří se v našem kostele před šedesáti lety brali, přišli lidé, kteří sem chodili jako děti a teď po létech se sem znovu chtěli podívat, přišly ženy, které ve svých farnostech zdobí kostel květinami, přišli milovníci květinové výzdoby, kteří jsou věrnými návštěvníky akcí Flory Olomouc. Jedno z těch setkání se mne hodně dotklo, a tak vám teď o něm chci napsat.

Ale ještě předtím poznamenám: Záměrně jsem se vždy snažil a snažím nesvěřovat se vám s tím, co pro mne zde v Hejčíně bylo nebo je nesnadné. V tom jsme přece obezřetní všichni. Nechceme fňukat ani druhé zatěžovat. Dokud to jde, pereme se se svými těžkostmi sami a mluvíme o nich jen se svými nejbližšími. Ovšem každý přemýšlivý člověk dobře ví, že nikomu není

vždycky hej, ani panu faráři, a že každý se občas potýká s něčím, co ho tíží nebo trápí. Tak tolik na úvod.

Vyběhl jsem jednou otevřít kostel několika ženám, které o to požádaly, a zrovna když jsem rozevíral veliké vstupní dveře kostela, šel kolem neznámý muž v montérkách, zjevně nějaký řemeslník. Řekl bych, že měl zaměřeno někam na oběd. Otvírající se dveře jej zaujaly a dovolil se, jestli by mohl vstoupit dovnitř taky. Bezmyšlenkovitě jsem přitakal. On se nejdřív zastavil v předsíni kostela a díval se odtud skrz otevřené prosklené dveře dovnitř. Pak vešel pod kůr a znovu si soustředěně kostel prohlížel. Vdechoval jeho atmosféru. Určitě se mu musel hodně líbit. Ale to mi došlo až z jeho následných slov.

Po chvilce se na mne obrátil a naprosto bezelstně prohlásil: „To musí být krása – být tu farářem...“ Byl jsem v civilu, ale možná poznal, že ke kostelu patřím. To není důležité. Mně v té chvíli blesklo hlavou, že to, co řekl, je vzkaz od Boha pro mne: vtípek a napomenutí zároveň. Už vícekrát jsem zakusil, že takto Bůh umí s námi zažertovat a přitom napomenout. Jako by se nechumelilo. Dva v jednom. V tomto případě: nově povzbudit k vnímání krásy a napomenout k vděčnosti. A ta pak dodává statečnosti v obtížích.

Přemýšlel jsem o tom setkání a chci se o ně s vámi podělit. Protože i vám každému upřímně přeji, aby vám Pán Bůh tu a tam poslal do cesty někoho, kdo na to, v čem žijete, pohledne (werichovsky řečeno) neunavenýma očima a kdo vám spontánně řekne: „To musí být hezké – prožívat to, co ti Bůh dává...“

A ještě chci moc poděkovat těm z vás, kdo jste nám pomohli hlídat kostel v časech, kdy byl otevřený! Pán Bůh vám to odměň. Nevím, možná to už i udělal – nějakým podobným povzbuzením, jaké poslal mně.

Požehnaný listopad všem čtenářům Hejčínského oka!

P. Gorazd

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY HEJČÍN

Na programu jednání pastorační rady 19. října 2022 bylo:

Příprava organizace farních buněk v naší farnosti.

Letní oblečení pro ministranty.

Mše pro rodiny s dětmi – termíny: 23. 10. 2022, další v lednu 2023; pozvání rodin s dětmi do předních lavic – bude plakát; pozvání dětí k oltáři na Otčenáš; zvažujeme další zapojení dětí – společný zpěv se scholou.

Uklid kostela prostřednictvím jednorázově vytvořených skupinek.

Pomazání nemocných – 13. 11. 2022 – bude oznámeno v ohláškách, bude připraven papír k přihlášení, budou nabídnuty speciální termíny svátosti smíření pro zájemce o pomazání nemocných.

Úterý 1. 11. 2022 – **večer se všemi svatými.**

Příprava adventních věnců ve farnosti.

Putování obrazu Svaté rodiny – podrobněji se dočtete v aktuálním čísle Hejčínského oka.

Roráty – pokud to nebude zakázané proticovidovými opatřeními, budou se snídaněmi jako dříve.

Mikulášská besídka – termín: Mikuláš přijde v neděli 4. 12. po mši v 10 hodin; příprava balíčků.

Příprava obnovy webových stránek farnosti.

Seminární práce Martina Hejnara o varhanách v hejčínském kostele – nabídka ke zveřejnění.

Nabídky akcí z Centra pro rodinný život – budou zveřejněny v tištěné podobě na nástěnce, elektronicky na webu farnosti, na fb.

Příští setkání pastorační rady je ve středu 23. listopadu 2022 v 19.15 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Pokud máte podněty nebo dotazy, předejte je některému z členů pastorační rady. Děkuje!

Lenka Nejeschlebová

PUTOVÁNÍ OBRAZU SVATÉ RODINY

Milí přátelé farníci,

úvodní kresba nám výmluvně oznamuje nejen, že se blíží advent, ale že se k nám do Hejčína chystá Svatá rodina. Nalezne u nás přijetí?

Jak už to známe z předchozích let – po naší farnosti bude putovat obraz Svaté rodiny. Postupně si ho budeme předávat, přinášet do svých domovů. Nejen pro ty novější členy naší farnosti, ale i pro nás „starousedlíky“ připomenu praktickou stránku. V kostele bude připravena tabulka, kam se můžeme na konkrétní den zapsat – kromě jména také adresu a telefon, tabulka bude sdílená i na webu farnosti (tam budou uvedena pouze jména bez adresy a telefonu). V předvečer dne, na který se dotyčná rodina nebo jednotlivec napíše, může Svatou rodinu očekávat. Přinesou mu ji ti, kteří ji měli na návštěvě předchozí den. Pokud to situace dovolí, při předání obrazu je možno společně se pomodlit.

Jaký smysl toto všechno má? Myslím, že všichni nějak potřebujeme symboly – věci uchopitelné, které nám pomáhají hlouběji pronikat do věcí neuchopitelných. Může nám to pomoci otevřít nejen svůj domov, ale také své srdce. Přijetí Svaté rodiny bude přinášet určitě nějaké nároky. Především na náš čas, který je zvlášt'

v době adventní tak cenný a tak „nedostatkový“. Dopřát si opravdu čas s touto návštěvou u nás doma – společně v modlitbě, nebo se u obrazu přes den zastavit každý sám, můžeme si přečíst kousek z evangelia, třeba tu část, jak to vlastně tenkrát v Betlémě bylo, když Josef s Marií nenašli místo. Možná si uvědomíme, že to zas tak jiné oproti dnešní době nebylo – město přeplněno lidmi přicházejícími kvůli sčítání lidu; můžeme si představit, že to mohlo znamenat také dost shonu, hluku, starostí, nároků na pokojné soužití, nutnost uskromnění, slevu ze svých představ... a do toho ještě někdo další přijde žádat o střechu nad hlavou.

Skrze obraz Svaté rodiny u nás doma si můžeme připomenout, že Svatá rodina je „doma“ především v našem srdci a tam můžeme Ježíše, Marii a Josefa pozdravit během dne, když zrovna nebudeme u obrazu, svěřit jim, čím žijeme, co nás zaměstnává... Můžeme se také zamyslet nad tím, jestli není někdo, pro koho mám tak trochu „zavřené dveře“, koho zrovna moc „nemusím“, koho třeba nějak opomím, nenajdu si na něho čas... Zkrátka, možností, jak přijmout do svého srdce nazaretskou rodinu, je mnoho. Přeji nám všem, aby jejich návštěva u nás doma v adventu, byla pro každého z nás požehnaným časem milosti.

*Za pastorační radu Helena Mikušková
Kresba: Šárka Chlupová*

BEZ RADOSTI NEJDE NIC

Na začátku října se v našem kostele objevila mezi sestrami voršilkami nová tvář. Sestra Bernadetta nám přišla do sakristie představit sestru Christiane Cusin z Rakouska. Naše seznámení bylo srdečné a radostné a mne hned napadlo, abych ji někdy požádal o krátký rozhovor pro Hejčinské oko. Nyní vám ho předkládám.

Sestro Christiane, řekněte nám prosím něco o sobě.

Když mám mluvit o svém životě, je mým hlubokým přáním ukázat, že to Bůh, který je mým Stvořitelem, všechno vedl. To, jak se vše odehrává, je jeho dílo. A Bůh mne postavil do naší konkrétní rodiny. Pocházím ze slovinské rodiny v dolních Korutanech. Korutany jsou jednou ze spolkových zemí Rakouska a Slovinci tam tvoří národnostní menšinu. Moji rodiče byli věřící a moje teta, sestra mého otce, byla také řeholnice – alžbětinka.

Jaký příklad vám dala víra rodičů?

Velmi brzy jsem přišla o otce. Když mi bylo čtrnáct, onemocněl tatínek na rakovinu. Viděla jsem, jak tatínek snáší nemoc, chemoterapie a to ostatní, co k tomu patřilo. Zažila jsem v jeho nemoci, jak se modlil. Viděla jsem růženec v jeho ruce – a to mne velmi oslovilo. Bylo to pro mne znamení: muž v těžké nemoci se modlí růženec. Ale i maminka, oba rodiče nesli všechno těžké tak, že se opírali o modlitbu. Tatínek zemřel, když mi bylo šestnáct a nejmladšímu bratrovi sedm let. Maminka zůstala s námi se čtyřmi dětmi sama. Oba rodiče pocházeli ze zemědělské usedlosti, hospodařili tedy na dvou statcích, a maminka

to teď musela zastat sama. Byl zázrak, jak to všechno zvládla. Vstávala ve tři, uvařila oběd, pak jela na mopedu do vedlejší vesnice na nádraží, pak vlakem do práce. Od sedmi začínala pracovat v zaměstnání – byla uklízečkou v nemocnici.

Teď je zrovna říjen, měsíc růžence. Moji rodiče se modlili růženec velmi často. A růženec je modlitba stále aktuální. Také papežové se

modlí růženec, dobře to bylo známé o Janu XXIII. a o Janu Pavlu II. A zrovna nyní k nám pronikl podnět z Venezuely: modlit se s dětmi růženec za mír. I my zde v Olomouci v naší škole svaté Voršily jsme se ho proto 18. října v 9 hodin modlili.

Jak jste se rozhodla pro řeholní život?

Po skončení základní školy jsem pokračovala ve studiu na střední škole, vedené sestrami voršilkami, abych se stala učitelkou ručních prací. Byla jsem tam i na internátě, a tak jsem poznala život sester.

Již jako dítě jsem v Ježíši viděla Přítele, ale v době středoškolského studia můj vztah k Ježíši ještě poporostl a já jsem mu ve svých osmnácti letech dala svůj život. Když jsem v červnu 1981 skončila školu, již v prosinci toho roku jsem pak vstoupila k sestram. Byla jsem velmi mladá. Je to vždy Bůh, kdo člověka povolá, člověk je tak slabý, ale On je silný. Tak jsem Boha vždy zažívala: jako toho, kdo v mé slabosti mi dává sílu (jak to napsal svatý Pavel ve 2 Kor 12,10).

Noviciát jsem měla v Salcburku a po noviciátu jsem přišla do juvenátu do Vídně. Tam mi bylo uloženo studovat dál, abych mohla být učitelkou náboženství. Udělala jsem to z poslušnosti, sama jsem po něčem takovém netoužila. A poslušnost přinesla své ovoce. Představená tušila, že mám pro tuto práci potřebné hřivny. Cítím se ve škole velmi dobře. Je to vidět i zde v Olomouci. Jsem ve škole v Česku, jsem tu deset dní, česky neumím – a najednou přijde dítě a obejmeme mne... Učitelkou jsem už 35 let. V roce 1987 jsem přešla z Vídně do Klagenfurtu, kde máme školu s více než 600 žáky. Tehdy nás v Klagenfurtu bylo 24 řeholnic a dnes jsme tam čtyři. V naší škole pracují především civilní učitelé a učitelky.

Ostatní vaši sourozenci žijí v manželství?

Můj o pět let mladší bratr chodil na zemědělské učiliště, ale když ho dokončil, rozhodl se, že si dodatečně v Hornu udělá maturitu. Po ní vstoupil k salesiánům a v roce 2003 byl vysvě-

cen na kněze. Já jsem pak všechny svoje těžkosti vždy obětovala za svého bratra, za požehnání pro jeho kněžství a za to, aby také někdo z „mých“ dětí (to znamená těch, které jsem učila) se stal knězem. I u nás v Rakousku je teď velmi málo zájemců o kněžské povolání. Ale moje touha se již naplňuje. Jeden z mých bývalých žáků bude příští rok vysvěcený na kněze. Říkal mi, že pro něj bylo důležité, že jsem ho pozvala, aby se stal ministrantem. Tedy: mladí lidé potřebují naše pozvání. Naše slovo jim může pomoci na jejich cestě...

Se vstupem do řádu jste přijala řeholní jméno. Získala jste k němu postupně užší vztah?

Mé křestní jméno je Gabrielle. Svoje nové jméno v řádu jsem si mohla určit sama. Zvolila jsem si řeholní jméno Christiane. Ve slovinštině to znamená prostě: křesťanka. Chtěla jsem tím vyjádřit, že Kristus je základem života každého křesťana a taky mého života. A říkala jsem si, že každý, kdo mě bude zdravit, vysloví jméno Kristus, a tak může Ježíš skrze to působit. Považuji za důležité, že nosíme jména, která nás spojují se svatými. Napomáhá to tomu, aby lidé cítili, že Krista nosíme v srdci a že ho vyzařujeme.

Byla jste už někdy v Česku? Jak se tady cítíte?

Nebyla. Toto je moje úplně první návštěva zde.

Sestry Bernadettu a Kláru jsem znala už ze zahraničí, ale neplánovala jsem si nikdy pobyt v Česku. My voršilky v rámci řádu někdy jdeme „na výměnu“ do jiné provincie, abychom poznaly život voršilek v jiné zemi. Sestra Bernadetta byla takto v Klagenfurtu. A i my v naší komunitě jsme dostaly seznam míst, kam bychom mohly jít. Já jsem si ale po tolika letech práce ve škole chtěla především odpočinout. Tak jsem si vybrala Čechy a Jiřetín. Sestry z toho byly vyjevené, protože neumím ani slovo česky, a ptaly se mne: „Prosím tě, co tam budeš dělat?“ Říkala jsem jim se smíchem: „Neptejte se mě na to, já to taky nevím!“ Pak mi hodně pomohla sestra Bernadetta. Všechno, co s pobytem zde bude pro mne souviset, se mnou probrala.

Je to pro vás velká změna?

Nejdřív jsem poprosila sestru Bernadettu o fotku jejich domu zde v Olomouci. Když jsem ji viděla, nemohla jsem tomu uvěřit. V Klagenfurtu žiji v obrovském klášteře, na toaletu to mám ze svého pokoje půl kilometru. *(úsměv)* Žasla jsem nad fotkami malého domečku sester zde v Olomouci.

A Pán Bůh mi vtipně zde připravil přivítání i v podobě tak mimořádně bohaté květinové výzdoby v kostele, jaká tu teď byla. Já totiž miluji nazdobené kostely. Napsala jsem hned našemu faráři (který naopak chce všechno jen co nejprostší): „Podívej! Až přijdu domů udělám z tvého kostela džungli!“ A on mi odpověděl: „A já se tam pak vypravím s mačetou...“

Kardinál Špidlík má pravdu, když řekl: „Život není čas, ale setkání.“ To je pravda a já to tu teď takto prožívám. Sestry mě ostatně vzaly i na výlet na Velehrad a ke hrobu otce Špidlíka.

Takže hlavně odpočíváte?

Zatím ano. Nemám zde žádnou zodpovědnost. Po tolika letech služby tu mám odpočinkový čas. Sestry vědí, že to potřebuji. Líbí se mi, jak zde sestry žijí: každý den před nešporami

je adorace, při breviáři zpíváme (to u nás nemůžeme, sestry jsou již staré). Tady si zatím i ráno víc pospím, ale později už budu vstávat jako normálně v klášteře, aby mne sestry nemusely tahat z postele. (*úsměv*) Tady v Olomouci jsem jen na necelý měsíc, pak budu nějaký čas v Praze a potom pět měsíců v Jiřetíně.

Olomouc je krásná. Rakousko je jiné. Ale všude jsou důležití hlavně lidé, jejich přátelskost. Obě naše sestry jsou jako Marta a Marie... A tak mne také přijaly. Již několik týdnů předem připravovala sestra Bernadetta děti ve škole na to, že je navštívím. Sestra Klára je anděl trpělivosti. Jak je trpělivá! Neumím otčenaš česky, jen slovinsky a český přízvuk je pro mne nezvyklý a někdy legrační. Ráda se smějí a někdy to nedokáží zastavit. Je mi tu se sestrami dobře.

Léta pracujete ve škole, co vidíte pozitivního na dnešních mladých lidech?

Musím říct, že jsem dost hezkého zažila právě zde, naši jsou víc neteční, ale tady se mne mladí lidé v autobuse ptají, jestli se nechci posadit, jsou přátelšší a zdvořilí. Myslím, že – tak to vidím u nás v Rakousku – mladí nechtějí, aby svět šel dál dosaavadní cestou, ale chtějí změnu. Don Bosco říkal: „Kdo nemá rád mladé lidi, nemá rád ani Boha.“ To Bůh nám dal mladé lidi. Je třeba mít je rádi bez ohledu na jejich výkony nebo na to, co pro nás dělají. Je třeba je mít rádi jako Bůh – prostě proto, že jsou. My dospělí bychom měli mít touhu po kontaktu s mladými, nesmějí pro nás být přítěží. Když ztratíme vztah k mladým lidem, ztratíme budoucnost. Těší mne proto, že tu ve škole nacházím děti, které mají několik sourozenců.

A ještě: Don Bosco miloval problematickou mládež. Takové lidi, kteří milují mládež, se kterou jsou problémy, takové moc potřebujeme.

Ptal jste se na to, co na mladých vidím pozitivního. Podle mého je pozitivní to, že jsou. Jak jsem už řekla, nesmíme se poddávat mentalitě výkonu, posuzování, hodnocení podle rychlosti. Já se

ted' cítím jako starý traktor, který toho mnoho natahal a ted' jede rychlostí 10 km/h. (úsměv)

Při našem rozhovoru jste se často smála, jenže já ty vaše žertíky většinou nedokázal zachytit a přeložit...

Bez radosti nejde nic!

To se mi taky líbí na mladých lidech, že mají radost a nenechají si ji vzít. Jenže covid lidi změnil. I „moje“ děti. Staly se apatickými. Snažila jsem se jim vyprávět vtipy, historky, ale jde to ztuhá, než se znovu rozhybeme. Musíme přece znovu najít cestu k radosti! Nemůžeme zůstat bez ní. Potřebujeme mít radost ze života – navzdory inflaci, ekonomické stagnaci, navzdory všem těm starostem dneška (čím budeme topit, jak zaplatíme to nebo ono). Potřebujeme mít radost ze života – navzdory všemu!

Děkuji za rozhovor a přeji vám požehnaný a radostný váš další čas v Čechách!

P. Gorazd

VÍKEND ŽEN 23.–25. 9. 2022

Letošní podzim naše skupina směřovala do Beskyd. Těšily jsme se na osvěžení tělesné i duchovní, což se bohatě naplnilo. V každé z nás zůstalo zapsáno něco jiného, současně ale máme i společné vzpomínky. Nabízíme drobné střípky z našeho víkendového společenství. Velice děkujeme otci Melicharovi, že se nás opět ujal.

Tři dny prožité v příjemném prostředí chaty v Horní Bečvě.

Odpočinek – spojený s výletem na Turzovku – poutní místo. Kostel a kaplička na kopci obklopena krásnou přírodou. Protože jsem byla na tomto poutním místě poprvé, tak mě zaujalo, když jsem na schodišti, které vedlo ke kostelu, nalezla sochy sv. Cy-

rila a Metoděje. Kostel i kaplička jsou nové – moderní. Otec Melichar nám vyprávěl, jak chodil k původní kapličce, kterou někdo zapálil a z které se zachoval jen ohořelý obrázek Panny Marie. Ten je nyní v nové kapličce pověšen na zdi.

Společná modlitba – ranní chvály, růženec a mše svatá. Otec Melichar doplnil krásně nachystanou promluvou – poučením – vysvětlení úryvků z Bible. Díky přítomnosti otce Melichara byl víkend žen naplněn duchovním rozměrem.

Jitka

* * *

Na víkend jsem se těšila, nejela jsem poprvé. Ze zkušenosti vím, jak je cenné najít si čas, zastavit se a prožít společně nějaký den, kdy je prostor na bližší poznání, sdílení, kde tak vzniká anebo roste už fungující přátelství.

Všechny tři dny byly navíc umocněné duchovními prožitky skrze v úzkém kruhu slavené mše svaté s úmysly zaměřenými

na naše potřeby a na situace, které se zrovna odehrály při našem víkendu.

Duchovní impulzy otce Melichara zase naplnily naše hlavy a srdce myšlenkami, otázkami i odpověďmi skrze příběhy z Písma svatého.

Zkrátka naplněný a požehnaný společně prožitý víkend.

Zdeňka

* * *

Na víkend jsem odjížděla po docela rušném týdnu. Ale i když nás bylo deset žen, našly jsme prostor pro zklidnění a naslouchání – sobě navzájem a hlavně otci Melicharovi. Ráda budu vzpomínat i na výstup téměř liduprázdným lesem k turzovské kapličky.

Hanka

* * *

Nedá se slovy vyjádřit, jak silným a hlubokým prožitkem jsem byla obdarována. Když jsme se dověděly, že ubytování bylo zamítnuto pro nedokončené opravy na topení, našlo se poblíž jiné a luxusní. Další zkouška důvěry: pokažené auto. Našli se dva andělé, kteří ho zprovoznili (ve svém volném čase a zcela nezištně). Splněné přání otce Melichara, to byla z naší strany jen malá odměna za službu, kterou nám prokazoval po dobu pobytu na víkendu žen. I když se střídaly emoce radosti a smutku, tento víkend v nás opět zanechal něco pozitivního a chuť se znovu vydat na další. Zázraky se dějí.

Dáša

* * *

Největší dar, jaký můžem dát, je čas. Touto cestou chci poděkovat všem zúčastněným tzv. babince. A rovněž otci Melicharovi za duchovno. Myslím, že nám bylo spolu dobře, a už teď se mi po vás stýská. Vytvořili jsme takové malé, dobře se doplňující společenství.

Také máte touhu setkávat se dál?

Wanda

I MUŽI MĚLI SVŮJ VÍKEND

Letošní víkend mužů čili *Chlapi sobě* vyšel na polovinu října, kdy se podzimní příroda pomalu zabydluje do svého malířského ateliéru a bere do ruky škálu barev, jimiž začíná zdobit své dílo.

Jako ve správné partě třinácti chlapů již v první chvíli každý věděl, jaký je jeho úkol. Jarda se jako vždy ujal svého díla v kuchyni, které mnohdy korespondovalo s michelinskou hvězdou. Já jsem neodolal krásným starobylým kamnům, která nám vytvářela příjemné teplo doprovázené vůní dřeva. Jirka

se postaral o zbývající, ostatní se chopili toho, co bylo v danou chvíli potřeba.

Letošní setkání chlapů ve Vysokých Žibřidovicích se neslo v duchu přátelství. Tři hluboké přednášky měl pro nás připravené P. Gorazd, který čerpal nejen z knížky C. S. Lewise *Čtyři lásky* (náklonnost, přátelství, erós a křesťanská láska), ale i z jiných pramenů opírajících se především o Písmo svaté. Zpětná reflexe se poté nesla v duchu sdílení vzájemných životních zkušeností. Velmi plodné...

Chvilíčku jsme rozmýšleli, co se sobotou a případným odpoledním výletem. Nakonec se jelo na Horu Matky Boží v Králíkách a pak dolů do města, kde v *Památníku obětem internace* mnohé oslovila výstava zaměřená na perzekuci řeholí komunistickým režimem. Já jsem si v tichosti sedl do žibřidovického kostela a nechal jsem na sebe působit ono nevysslovitelné, ale přitom autenticky vní-

mané. Jako meditační činnost jsem pojal úklid dřevníku. Jarda s Josefem se věnovali přípravě nedělního oběda.

Nejen sobotní nešpory, ale i nedělní mše svatá – sloužená P. Gorazdem – proběhly v místním kostele, jenž je zasvěcen sv. Linhartovi. Počátky tohoto barokního skvostu sahají do let 1714–1721. Stále je co obdivovat...

Karel Rakušan

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

aniž bych to dopředu promýšlela, inspirována svátkem sv. Anežky České, jsem postupně vybrala následující tituly, které spolu obsahově souvisí, a nejlépe by bylo přečíst si knihy všechny jednu po druhé...

Jaroslav Polc

Světice Anežka Přemyslovna

Česká katolická charita, 1988, 166 stran

Podrobný životopis sv. Anežky je sepsán s použitím historických pramenů a vydán těsně před jejím svatořečením 12. listopadu 1989.

Pravděpodobně to není náhoda. Víme, že tato událost je spojována s pádem komunismu, ke kterému v této době došlo.

Autorem je český kněz a historik, který však více žil v Americe, ale hlavně působil v Římě na Lateránské univerzitě. V roce 1991 byl jmenován docentem církevní historie na Katolické teologické fakultě Karlovy univerzity (ve farní knihovně máme i další jeho výbornou knihu: *Jan Hus*).

O Anežčině odmítnutí nabídek k sňatku se ví, o tom, nakolik ji podporovala její matka, se už tolik neví – o tom všem, o klášterním životě v tehdejší době a o dalších věcech se dočteme v této knize.

Svatořečení Anežky České si velmi přál a zasloužil se o ně také, kromě dalších, kardinál Josef Beran, který svou nedobrovolnou mnoho let trvající izolaci využil k sepsání života a úcty k tehdy bl. Anežce, důkladně zpracovanému podkladu pro proces svatořečení. Byl vydán knižně Křesťanskou akademií v Římě pod názvem *Blahoslavená Anežka Česká* v roce 1974 (takéž ve farní knihovně).

Luděk Pachman

Boha nelze vyhnat

Vyšehrad, 1990, 82 stran

Přechod přesvědčeného komunisty do společenství katolické církve. Životní názorový obrat světoznámého českého šachového velmistra Ludka Pachmana (1924–2003) se stal ve své době (v 70. letech 20. století) senzací. Upřímná osobní výpověď zachycující také realitu komunistické éry je stále přitažlivá a ohromující.

Václav Vaško

Ne vším jsem byl rád

Karmelitánské nakladatelství, 1999, 380 stran

Životopisný příběh Václav Vaška (1921–2009), českého diplomata v Rusku, katolického aktivisty, spisovatele a historika

kromě jiného zachycuje peripetie spojené s životem v době komunismu a graduje v okamžiku slavnosti svatořečení Anežky České v Římě a následně rozpadem komunistického režimu. Sice nejobsáhlejší kniha z nabízených, zato velmi čtivě napsaná.

knihovnice Marie

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

*V pondělí stojí sousedé u zahrádky a povídají si.
„Copak, že jste včera nebyl v kostele?“
„Nebyl. Včera jsem spal doma.“*

ADVENTNÍ VĚNCE

V sobotu 26. listopadu (sobota před 1. adventní nedělí) v 15 hodin v hejčínském kostele se budou vyrábět již tradičně adventní věnce. Zvu všechny ty, kteří jsou ochotní pomoci při výrobě. Výtěžek z prodeje bude odeslán na sirotčinec v mongolském Ulánbátaru nebo na přímou pomoc v naší farnosti. Materiál na výrobu bude zajištěn, jen nástroje je potřeba si donést s sebou (kleště, tavnou pistolí). Cena jednoho věnce by měla být 300 Kč (a více). Věnce se budou prodávat v neděli 27. listopadu po mši svaté v 7 hodin a v 10 hodin. Kdo by měl zájem si věnec koupit, zapište se, prosím, na objednávkový list v kostele.

Ze jakoukoli pomoc, ať už při výrobě, nebo finanční při prodeji děkuji.

Dagmar Hubičková

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Slavnost Všech svatých připadá letos na úterý, proto **1. listopadu v 17.30 hodin** bude mimořádně v Hejčíně mše svatá.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je do 21 hodin příležitost k **tiché adoraci** v kostele.

Adorace v pátek 4. listopadu bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Adorace v pátek 11. listopadu bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **provázena zpěvy z Taizé**.

Adorace v pátek 25. listopadu bude tichá do 20.15 hodin, potom do 21 hodin bude prokládána **recitací modliteb za farnost**.

Modlitby matek změnilý termín! Nyní bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Společenství mládeže se schází v neděli od 19.15 do 20.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Setkání vedou P. Gorazd a br. Dominik.

Rozvrh vyučování náboženství v hejčínském kostele (místnost nad sakristií):

1. a 2. třída – středa 16 až 17 hodin. Učí Eliška Kubešová, e-mail: eliska.kubesova@seznam.cz.

Příprava na první svaté přijímání (3. a 4. třída) – čtvrtek 16 až 17 hodin. Učí Marcela Koupilová, e-mail: marcela.koupilova@seznam.cz.

3. a 4. třída (ti, kteří už chodí ke svatému přijímání) – čtvrtek 15 až 15.45 hodin. Učí Marcela Koupilová (kontakt viz výše).

5. až 7. třída – středa 15 až 15.45 hodin. Učí bratr Dominik, e-mail: dominik@karmel.cz.

8. a 9. třída – úterý: 14.15 až 15 hodin. Učí P. Gorazd, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

Odpustky pro duše v očistci je možno získat i letos mimořádně již od úterý 25. října do úterý 1. listopadu a pak v obvyklém termínu od úterý 1. do úterý 8. listopadu. Při splnění tří obvyklých podmínek – svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce – lze denně získat **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat **odpustky částečné**. K získání plnomocných odpustků je zároveň nutné hluboké obrácení a nemít zalíbení v žádném hříchu, jinak jsou odpustky pouze částečné.

V neděli 30. října vás zveme do loutkového divadla na **Pohádku o vodníkovi**. Další představení jsou v neděli 6. a 13. listopadu. Představení začínají v 15 hodin. Těšíme se na vás v Kašpárkově říši ve Slovanském domě.

O slavnosti Všech svatých v úterý 1. listopadu v 17.30 hodin bude **mimořádně mše svatá** a po ní bude v kostele následovat již tradiční **modlitba ke všem svatým**. Při ní bude možné si vytáhnout jméno světce jako průvodce na následující rok.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 3. listopadu.

Sbírka při všech bohoslužbách v neděli 6. listopadu bude věnována **na Charitu**.

Společné udílení svátosti pomazání nemocných bude v neděli 13. listopadu. Zájemci, zapište se, prosím, na seznam na

stolku v kostele a připravujte se osobní modlitbou a přijetím svátosti smíření. Ve čtvrtek 10. listopadu a v pátek 11. listopadu bude příležitost ke svátosti smíření již od 16.45 hodin (do 17.25 hodin).

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčinských varhan bude sloužena v pondělí 14. listopadu v 17.30 hodin.

Mše svatá zaměřená více na rodiny s dětmi bude v neděli 20. listopadu v 10 hodin. Zároveň na tuto neděli připadne **slavnost Ježíše Krista Krále**, po mši svaté v 10 hodin vykonáme pro to **obnovu zasvěcení lidstva Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu**.

Farní spoření proběhne při bohoslužbách v neděli 20. listopadu.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude ve středu 23. listopadu. Své podněty můžete sdělit komukoliv ze členů rady.

Veřejná **připomínka lidí pronásledovaných pro víru** – takzvaná „**Červená středa**“ – se letos uskuteční 23. listopadu. V našich farnostech žádnou aktivitu k tomu nepřipravujeme, ale všichni, kdo chtějí, se mohou připojit v osobní modlitbě.

V sobotu 26. listopadu bude možnost si v hejčinském kostele v místnosti nad sakristií od 15 hodin **vyrobit adventní věnec**. Kromě toho se budou vyrábět benefiční adventní věnce. Výtěžek z jejich prodeje bude použit Charitou Olomouc. Materiál ke zhotovení věnců zajistí Charita. Jste srdečně zváni podpořit svým tvořením dobrou věc. V případě, že si chcete vyrobit i věnec pro sebe, doneste si prosím vlastní korpus a svíčky i ozdoby. Kdo by měl zájem nějaký věnec si koupit, запиšte se, prosím, do seznamu na stolečku vzadu v kostele.

V neděli 27. listopadu bude 1. neděle adventní. Při mši svaté **požehnáme adventní věnce**. Obřad žehnání je **hned na začátku bohoslužby**, pohlídejte si proto, abyste přišli včas.

V adventu bude opět probíhat **putování obrazu Svaté rodiny** po rodinách ve farnostech Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov. Pozvánku k zapojení se najdete uvnitř tohoto čísla zpravodaje. Podrobné informace najdete v kostele nebo na internetových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz a <http://farnosthorka.webnode.cz>.

První **adventní rorátní bohoslužba s lampičkami** bude v Hejčíně v úterý 29. listopadu v 6.30 hodin. Po mši svaté bude možnost v místnosti nad sakristií před odchodem do školy a do práce posnídat a vypít teplý čaj.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Výuka náboženství na Základní škole v Horce nad Moravou:

1. a 2. třída společně – úterý od 14.15 do 15 hodin. Učí Zita Kotková: zitakotkova@seznam.cz.

Starší děti budou dojíždět do Hejčína.

Příležitost ke svaté zpovědi bude na první pátek 4. listopadu již od 15 hodin.

Sbírka při mši svaté v neděli 6. listopadu bude věnována na Charitu.

Dušičková pobožnost na hřbitově bude v neděli 6. listopadu v 15 hodin.

Společné udílení svátosti pomazání nemocných bude v neděli 13. listopadu. Zájemci, zapište se, prosím, na seznam na stolku v kostele a připravujte se osobní modlitbou a přijetím svátosti smíření.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 20. listopadu a v úterý 6. prosince (na svátek sv. Mikuláše).

V neděli 20. listopadu je **slavnost Ježíše Krista Krále**, po mši svaté vykonáme **obnovu zasvěcení lidstva Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu**. V tu neděli bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou bude v úterý 22. listopadu. Svě podněty můžete sdělit komukoliv ze členů rady.

V neděli 27. listopadu v 15 hodin se v kostele sv. Mikuláše v Horce nad Moravou bude konat tradiční **adventní koncert**. Všichni jste srdečně zváni!

První **adventní rorátní bohoslužba s lampičkami** bude v Horce nad Moravou ve čtvrtek 1. prosince v 6.30 hodin. Po mši svaté bude možnost před odchodem do školy a do práce posnídat a vypít teplý čaj.

* * *

KŘELOV:

V neděli 27. listopadu v 9 hodin bude **mše svatá pro děti** a po ní bude **farní kafe**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.

Příští číslo: 27. listopadu 2022, redakční uzávěrka: 16. listopadu 2022.